

ק'יב

גם זה המומר נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדרות מוכות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושברו שלא גיטר לבריות:
א הַלְלוֹיָה | אֲשֶׁר־אִישׁ יְרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מֵאָד: ב גָּבוֹר בָּאָרֶץ יְהוָה זָרָעָז הָרוֹד יְשֻׁרִים יְבָרֵךְ: ג הַזְׁנוּעַשְׁר בְּבֵיתו אַצְדָּקָתוֹ עַמְּדָת לְעֵד: ד זָרָח בְּחַשְׁד אָזָר לִישְׁרִים חָנִין וְרַחוּם וְצִדְיקָה: ה טֹוב־אִישׁ חָזִין וְמַלְוָה יְכָלֵל דְבָרָיו בְּמִשְׁפְּט: ו בְּיַלְעָלָם לְאַיִלּוֹת לְזָכָר עַזְלָם יְהִי צָדִיק: ז מְשֻׁמוּעה רָעוּה לֹא יְרָא נָכֹז לְבָבוֹ בְּטַח בְּיְהוָה: ח סְמִיךָ לְבָבוֹ לֹא יְרָא עַד אֲשֶׁר־יְרָאָה בְּצָרְיוֹ: ט פָרוֹר | נָתַן לְאַבְיוֹנִים צְדָקָתוֹ עַמְּדָת לְעֵד קָרְנוֹת תְּרוּם בְּכָבְדָה: י רְשָׁעָה יְרָאָה | וְכָעַם שְׂגִיוֹן יְחַרְקָה וְנָמָס תְּאוֹתָה רְשָׁעִים תָּאָבֶד:

ק'יג

בו יסופר נפלאות מיציאת מצרים:

א הַלְלוֹיָה | הַלְלוֹ עֲבָדִי יְהוָה הַלְלוֹ אֶת־שְׁמָם יְהוָה מַבָּרֵךְ מַעֲתָה וְעַד־עַזְלָם: ג מִפְזָרָה־שְׁמֶשׁ עַד־מִבְּאֹזֶר מַהְלָל שְׁמָם יְהוָה: ד רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם בְּבָדוֹה: ה מֵי קְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיחַ לְשָׁבֶת: ו הַמְּשִׁפְּלִילִי לְרָאֹת בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ: ז מַקְמֵי מַעֲפָר דָל מְאַשְׁפָת יְרִים אַבְיוֹן: ח לְהֹשִׁיבִי עַם נְדִיבִי עַמּוֹ: ט מְוֹשִׁיבִי | עַלְמָת הַבִּתִּים אֶם־הַבָּנִים שְׁמִחָה הַלְלוֹיָה:

המשך ביאור למ"ס פסחים ליום רביעי עמ' א

26. תירוץ נוספת: ואיבעית איימתה – ואם תרצה תוכל לישיב זאת כר, שבינו נוהג בכל הובחים.
 27. ביטא, או נימה – אך בסיפא מדבר בטומאת בשה, ומאי – ומה הפירוש
 28. שאינו נוהג בכל הובחים, אין הכוונה בשאר הובחים מותר
 29. לאכול בשר טמא, אלא שפטול טומאה בשר אינו נוהג בכל
 30. הובחים כמו שהוא נוהג בפסח, דהיינו בכל הובחים שנטעמו קודם
 31. וריקה, שנינו להלן (עד), בין שנטמא כל החלב וכשר קנית, ובין
 32. שנטמא כל הבשר וחלב קנית, ווקף את הדם, שבשביל לזרוק את
 33. הדם די לנו אם נשאר או כוית בשר או כוית חלב, אילו בפסח אין
 34. כן, אלא שאם נטמא חלב וכשר קנית ווקף את הדם, אבל אם נטמא
 35. כל הבשר ורק החלב קנית, אין ווקף את הדם, מכיוון שהפסח עקריו
 36. לאכילה, ולפיכך אם לא נשאר בו כוית בשר לאכילה אין ווקקים
 37. את הדם. הרי שמעצמנו שדין טומאות בשר בפסח שונה משאר
 38. הובחים.
 39. מקשה הגמורה מההרשות דברי הבריתא: **בְּמַאי אָזְקִמְתָּא – בְּמוֹה**
 40. העמדת את הבריתא בטומאות בשה, אם כן איימתה סיפה – אמרו
 41. ובאר את הסיפה של הבריתא, שהנתנה חזור וושאול, שיש גם טעם
 42. מודיע עדיף ללמידה את ערלה ממחשבת זמן ו-כגון וללא
 43. מטומאה, לפי ש"ג אין דבר **שָׁלָא** החומר **מְבָלֵל**, דהיינו ערל
 44. שאסור הוא בפסח ולא מעטנו בשום אופן שהוא הוחר מכלל
 45. אישור זה, רק בר **שָׁלָא** החומר **מְבָלֵל**, וזהינו ממחשבת זמן, שאstor
 46. אכילה לאחר זמן לא הותר בשום קרבן, ואילו תוכית טומאה שתרי
 47. הותירה **מְבָלֵל** כאשר תברא הגמורה בהמשך, ואני דומה בזה
 48. מאשר נוהג בכל הובחים, דהיינו בטומאות אנשים, ובסול ערלה
 49. והוא נוהגת בכל הובחים, ואילו יוכיח זמן שלא מצאנו בו דבר
 50. יותרה מללה, איימתה – אם נאמר שמדובר

1. יובית זה שפטולו נזהג בכל הובחים, ואני דומה למחשבת ערלה.
 2. ומברר מר ווטרא: ומאי טומאה – ובאייה טומאה מדובר כאן
 3. בסיפא, או נימה – אם נאמר שמדובר בטומאת בשה, אמר – מודיע
 4. אמר התנא שאינו נזהג בכל הובחים, וכי מצאנו בשר ובכח טמא
 5. שמוות באכילה, אלא פשיטה – אלא פשו הדבר שכן דבר
 6. התרנן בטומאות נבר, ומאי – ומה הפירוש שאינו נזהג בכל הובחים,
 7. דאיilo בכל הובחים ערל וטמא שאיננו יכולם להינט לעורה
 8. משלחין את קרבנותיהם על ידי אחרים להקריבן, ואף שהערל
 9. והטהמה אינם יכולים לאכול מן הקרבן, אין מה מעכוב, ואילו בפסח,
 10. ערל וטמא אין משלחין פטיחתוידי אחרים להקריבן, לפי שבפסח
 11. אכילת הבעלים מעכבות, שנאמר (שמות ב) **אִישׁ לְפִי אֶכְלָוּ**,
 12. מכיוון שאין הטמא והערל יוכלים לאכול, אין מקרים עליהם.
 13. מסיים מ"ר זוטרא את הקושיא: נמצוא לדבירך, שבירשא
 14. כשהחברייתה באה ללמידה ערלה מטומאה היא מודרכת בטומאות
 15. בשה, ואילו בסיפא כשם בארת הבריתא מודיע יש ללמידה ערלה
 16. מטומאה ולא מגילול, היא מודרכת בטומאות נבר, ואיך יתכן לפרש
 17. קר.
 18. מהרעת הגמורה: **אָמַר לִיה רְבִינָא, אֵין – כֵן** – אכן ברישא מבקש
 19. התרנן ללמידה את ערלה מטומאות בשר, ובסיפא כשזהוא בא
 20. להסביר מודיע יש ללמידה את ערלה מטומאה, הוא אומר סברא
 21. שישubicת בטומאות אנשים, ואני הראה דומה יותר לטומאה שם טומאה קא
 22. פריך – בונת התנא לפרק, שעරלה דומה יותר לטומאה בשר
 23. מאשר למן, משום שבשים הכלול של פטל טומאה מצאנו דין
 24. שאינו נוהג בכל הובחים, דהיינו בטומאות אנשים, ובסול ערלה
 25. והוא נוהגת בכל הובחים, ואילו יוכיח זמן שלא מצאנו בו דבר